

FTOP a FCHT povedou opět profesori Jeníček a Zámostný

25.3.2026 - Jakub Drahonský | Vysoká škola chemicko-technologická v Praze

Na konci roku 2025 obhájili své pozice ve volbách děkanů Fakulty chemické technologie a Fakulty technologie ochrany prostředí. Profesori Petr Zámostný a Pavel Jeníček neměli protikandidáty a dostali od volitelů jednoznačné mandáty v realizaci svých programových prohlášení. Co se jim za uplynulé čtyři roky povedlo a jaké dluhy si přenášejí do dalších let? Co je ve funkcích překvapilo a jaké změny chystají? A co je společně ve vedení fakult nejvíce trápí?

Petr Zámostný: Naše fakulta je silná. Musí umět vzhlížet ke hvězdám

Co považujete za hlavní výsledky svého prvního funkčního období v roli děkana FCHT?

Za nejdůležitější považuji udržení stability fakulty v období, které nebylo úplně jednoduché, i když na první pohled mohlo vypadat jako pokračující konjunktura. Měnily se vize rektorů, docházelo k relativně dramatickým změnám ve struktuře studijních programů, řešila se koncepce doktorského studia. Kromě toho v první polovině funkčního období končil velký projekt Nanorobots, což bylo spojeno s významnými personálními změnami. Přesto si fakulta udržela vysoký vědecký výkon, který se rozkládá aspoň trochu rovnoměrně napříč různými obory, podařilo se stabilizovat, ale i zvýšit zájem o naše bakalářské programy. Posílila se také spolupráce s průmyslem – výnosy z doplňkové činnosti vzrostly zhruba z 18 na 22 milionů korun ročně, což vypadá jako „drobné“ s ohledem na celkový rozpočet, ale představuje to prostředky, z nichž můžeme hradit spoluúčasti projektů. Zakládáme první spin-offy. A v neposlední řadě se výrazně zlepšila propagace fakulty – dnes jsme viditelnější a daří se nám lépe komunikovat, co fakulta skutečně dělá a jaké má výsledky.

Celkově se ukázalo, že fakulta je silná jako celek a dokáže se vypořádat i s poměrně silnými destabilizujícími impulzy zvenčí. To vše se zúročilo v nadmíru úspěšném hodnocení Mezinárodním evaluačním panelem v závěru funkčního období.

Co se naopak úplně nepovedlo?

Osobně jako největší selhání vnímám to, že se mi nedaří omezovat, natož snižovat administrativní a manažerskou zátěž fakulty, ústavů i jednotlivých zaměstnanců. Možná to souvisí s tím, že jsme poměrně úspěšní ve vědě i pedagogice, a proto máme relativně méně sil na zvládání administrativně-manažerské stránky fungování fakulty. Administrativní zátěž je bohužel na VŠCHT obecně vysoká a podpora ze strany centrálních pracovišť není vždy jednotná ani dostatečně kvalitní. Fakulty jsou obecně vtahovány do kompetenčních sporů rektorátních pracovišť, nebo naopak některá nová pracoviště fakulty spíše úkolují, než aby zátěž snížily. To jsou věci, které fakultu stojí hodně energie a času a přitom nemají jednoduché řešení na úrovni jednoho děkanátu. Samozřejmě se nedaří řešit nedostatek prostor pro další rozvoj fakulty a jejích pracovišť. To bych nicméně neoznačoval tak, že se něco nepovedlo. Je to omezení, které je dané historicky, a celkové zlepšení je během na dlouhou trať i za nerealistického předpokladu dostatku financí, natož v kontextu reálné situace institucionálního financování VŠ. V tomto jsme ovšem podle mne všichni (celá VŠCHT) společně.

Co vás ve funkci děkana překvapilo?

Jak zásadní roli hraje komunikace. Nejde ani tak o velká strategická rozhodnutí, ale o každodenní tok informací – který je nutný pro řízení kompetencí a nastavení procesů. Chod školy je poměrně složitý a komplexní, a i když jsem před nástupem do funkce děkana byl již nějakou dobu vedoucím ústavu, byl jsem překvapen, kolik různé agendy se musí řešit i jen pro udržení stavu věcí, natož v případě nějaké zásadní změny vnějších podmínek.

Jaké jsou vaše priority pro další funkční období?

Základní filozofie zůstává stejná jako nadpis článku před čtyřmi lety – nejsem revolucionář. Chci zachovat to, co funguje, a postupně zlepšovat oblasti, kde máme rezervy. Prioritou je udržet vysoký vědecký a technologický výkon fakulty a zároveň se více zaměřit na propagaci a pedagogiku v navazujícím magisterském studiu, které se postupně stává strategickým těžištěm. Bylo dosud bráno jako něco samozřejmého, co navazuje na studium bakalářské a případně předchází studiu doktorskému, nicméně v současných podmínkách si musíme zvyknout na to, že podstatná část studentů nebude do navazujícího programu přicházet z vyladěného bakalářského programu stejné koncepce, ale odjinud, třeba i ze zahraničí, a pokračování v doktorátu ve stejném oboru rozhodně nebude automatické. Musíme se více otevřít těmto novým jevům.

Ve vědě i dalších tvůrčích činnostech mi nejde jen o horizont jednoho volebního období. Fakulta musí umět vzhlížet ke hvězdám – tedy formulovat cíle, jejichž naplnění přesahuje čtyři roky, i když kroky k nim děláme postupně a realisticky. Z tohoto pohledu dává smysl podpora velkých projektů poměrně úzkého zaměření, které mají potenciál na sebe nabalit další aktivity a posunout nás výše. Velký důraz chci klást na systematickou propagaci a budování značky FCHT tak, aby obraz fakulty navenek odpovídal skutečnému významu jejích výsledků. Stejně tak na smysluplnou internacionalizaci – nikoli plošnou, ale cílenou a ekonomicky udržitelnou. V neposlední řadě považuji za klíčovou personální stabilitu a kariérní rozvoj mladší a střední generace akademiků, s důrazem na pochopení toho, že otázky „co může fakulta udělat pro akademika“ a „co může akademik udělat pro fakultu“ jsou dva neoddelitelné aspekty, které musí zůstat v rovnováze. I v tomto směru chci jako součást fakulty jít osobním příkladem.

Chystáte v novém funkčním období nějaké zásadní novinky?

Nechci slibovat radikální změny. Spíše půjde o evoluční vývoj – stabilizaci a vyhodnocení restrukturalizovaných studijních programů a postupnou adaptaci na situaci, kdy může dojít ke snížení financování vědy z národních programů. To bude vyžadovat větší flexibilitu a promyšlené využívání lidských i finančních zdrojů fakulty. Výraznější změnu jsem však zahájil již na konci minulého funkčního období, a to rozšířením vedení fakulty a lepší distribucí agendy mezi proděkany. Považuji to za jednu z mála realistických cest, jak dlouhodobě zajistit kvalitní řízení fakulty v prostředí, kde jsou manažersky zdatné osobnosti často silně vytíženy vědeckou činností nebo vedením ústavů. Snížením a jasnějším vymezením proděkanských agend lze podle mého názoru nejen stabilizovat chod vedení fakulty, ale zároveň systematicky připravovat nové osobnosti pro její budoucí řízení.

Jak byste si přál, aby fakulta vypadala ve chvíli, kdy budete funkci děkana předávat?

Rád bych předával fakultu, která bude vědecky silná, pedagogicky sebevědomá a personálně stabilní. Instituci s jasně definovanými rolemi a odpovědnostmi, funkční administrativní podporou, otevřenou spoluprací, ale zároveň schopnou říci „ne“ nevýhodným či jednostranným nabídkám. A také fakultu s jasnou identitou a dobrým jménem nejen uvnitř VŠCHT, ale i navenek – fakultu, jejíž akademici nebudou vnímáni jen jako soupis publikací a citací, ale jako odborné i morální autority.

Je něco, co byste chtěl kolegům a studentům vzkázat?

Fakulta chemické technologie má mimořádně silný lidský potenciál – nejen v několika excelentních týmech, ale v široké základně kvalitních akademických, technických i administrativních pracovníků. Mojí největší ambicí není fakultu řídit shora, ale vytvářet podmínky, aby se dobré věci mohly dít přirozeně. Pokud se to daří, považuji to za největší úspěch vedení fakulty.

Rád bych kolegy vyzval k většímu zapojení do oblasti komunikace a propagace fakulty. Ukazuje se, že právě zde má fakulta velký potenciál, ale zároveň potřebuje jasnou koordinaci a dlouhodobější koncepci. Jsem proto otevřený tomu, aby se z řad akademické obce přihlásili zájemci o roli proděkana pověřeného propagací, popularizací a komunikací. Tato role by měla zahrnovat budování značky FCHT, zlepšování komunikace mezi vedením, ústavy a studenty a aktivní řešení problémů, které často vznikají nedostatečným tokem informací. Bez obsazení této pozice nebude vedení fakulty úplné. Budu proto rád, pokud se ozvou kolegové, kteří mají chuť a kapacitu se této agendy ujmout, a pokud tato iniciativa vznikne přirozeně zdola, na základě skutečné motivace a kompetencí.

Když se ohlédnete, co byste označil za objektivní úspěchy vašeho předešlého funkčního období?

Především bych chtěl zdůraznit, že úspěchy předešlého období souvisí nejen s mojí činností, ale především se skvělou prací mých kolegů na fakultě: proděkanů, vedoucích ústavů, pracovníků děkanátu a mnoha dalších. Z mého pohledu lze za úspěch považovat spojení dvou ústavů zaměřených na paliva do jednoho, který aktuálně patří k nejvýkonnějším nejen na fakultě, ale i v rámci univerzity. Nesporným úspěchem bylo i zahájení výuky ve druhém mezinárodním magisterském programu na fakultě v rámci Erasmus Mundus (IMATEC – International Master in Technology and Management for Circular Economy). To přispělo významnou měrou k zastavení poklesu počtu studentů na naší fakultě. Společná výuka se špičkovými evropskými univerzitami pak podle mého názoru zvyšuje také kvalitu naší výuky. Velmi dobrý ohlas měly také oslavy 70. výročí založení fakulty.

Co se naopak úplně nepovedlo a proč?

Velké rezervy stále vidím v zapojení mladé generace do řízení fakulty, což byl jeden z hlavních bodů programu, se kterým jsem nastupoval do funkce děkana. Počítal jsem s nárůstem počtu habilitací našich mladých kolegů, ke kterému nedošlo. Samozřejmě jsem si vědom, že je to dlouhodobý úkol, který přesahuje jedno volební období, ale zůstává určitým dluhem. Je nutné, abychom na ústavech nacházeli schopné a zdravě ambiciózní kolegy a pomáhali jim v odborném růstu. To zůstává pro mne i vedoucí ústavů jednou z priorit pro další období.

Jaké jsou další priority pro vaše další funkční období?

Mezi hlavní priority pro další funkční období patří udržení přátelské a kolegiální atmosféry na fakultě, která je nezbytná pro kvalitní spolupráci, otevřenou komunikaci a dlouhodobou motivaci zaměstnanců i studentů. Dobré mezilidské vztahy vytvářejí stabilní prostředí, ve kterém lze efektivně řešit odborné i organizační výzvy.

Další důležitou oblastí je racionalizace výuky. Cílem není její omezení, ale zpřehlednění struktury, lepší koordinace mezi předměty, odstranění zbytečných duplicít a větší zapojení moderních metod využívajících možností AI. To povede k efektivnější výuce a zároveň uvolní kapacity vyučujících pro výzkumnou a organizační činnost.

Za zásadní považuji také optimalizaci pracovního zatížení napříč fakultou. Je nutné systematicky rozprostřít povinnosti mezi více lidmi, více zapojovat mladší kolegy a dosáhnout míry zátěže, která je

dlouhodobě udržitelná.

Poslední prioritou je cílené vytváření podmínek pro růst nových osobností schopných vést projekty a týmy, což posílí odborný profil fakulty, její stabilitu i konkurenceschopnost.

Je něco, co vás ve funkci děkana překvapilo nebo zaskočilo?

Nabízí se odpověď, že člověka, který více než dvacet let působí na VŠCHT ve vedení ústavu nebo fakulty, by nemělo nic překvapit ani zaskočit. To ale samozřejmě není pravda. Vývoj vysokého školství je velmi dynamický a ovlivňuje ho stále více vnějších vlivů. Pokud mám uvést aspoň jeden konkrétní příklad, pak je to především míra obtížnosti a velmi omezený manévrovací prostor děkana při snaze omezit nebo aspoň zmírnit neustále narůstající byrokratickou zátěž. Překvapilo mě, jak málo reálných nástrojů mám k dispozici, abych mohl efektivně zasahovat proti administrativním požadavkům, které se na pracovišti postupně vrství a stále více zatěžují akademickou i odbornou práci.

Jak byste si přál, aby fakulta fungovala, až budete za čtyři roky funkci děkana předávat?

Rád bych na konci svého funkčního období viděl FTOP jako stabilní, sebevědomou a moderní fakultu, která je vnímána jako respektovaná a důvěryhodná instituce, jejíž odborné výsledky, vzdělávací činnost i společenský přínos mají skutečný a dlouhodobý dopad/impakt na národní i mezinárodní úrovni. Impakt zde chápu nejen ve smyslu publikačních výstupů a vědeckých ukazatelů, ale především jako schopnost spoluurčovat směr vývoje oboru, být vyhledávaným partnerem pro spolupráci, přitahovat kvalitní studenty i zaměstnance a být přirozenou autoritou v odborných diskusích a strategických projektech.

<https://www.vscht.cz/popularizace/rozhovory/jenicek-a-zamostny-novi-dekani>